

[Socialministeren.]

sagkyndigt Udvalg, og under Forudsætning af, at der der opnaas Enighed om en Ændring, vil der blive stillet Forslag derom.

De andre Ændringsforslag skal jeg ikke komme nærmere ind paa ud over Ændringsforslag Nr. 1. Jeg har tidligere udtalt, at dette at gøre Arbejdsløshedskasserne til delvise sociale Forsorgsafdelinger lader sig ikke gøre ud fra Lovens Principper. En Forudsætning for hele denne Lovgivning er jo, at der er en Ret for de forsikrede til, saa længe de nyder Understøttelse af Arbejdsløshedsforsikringen, at være fuldkommen fritaget for det offentlige Indblanding, fraset Formuebestemmelserne i Arbejdsløshedsloven. Hvad Hustru eller Børn tjener, hvordan Hjemmets Økonomi i det hele taget er, vedrører ikke det offentlige. I det Øjeblik den arbejdsløse er færdig med sin forsikringsmæssige Hjælp og gaar over til at skulle have Hjælp efter Trang, stiller Forholdene sig saa forskelligt for de enkelte Hjem, at vi ikke i Lovgivningen kan gaa til en saadan Sammenblanding som den, der her er Tale om. Det vedrører ikke Arbejdsløshedskassen, hvilke Indtægter dens enkelte Medlemmer har, og hvad der kan være Aarsagen til, at den ene kan faa Socialhjælp og den anden ikke. Alene Hensynet til de enkelte Individuer og Hensynet til den nødvendige Ensartethed, saaledes at man bevarer Forsikringen for sig og den ud fra Trangshensyn foranstaltede Tildeling af Understøttelse for sig, gør, at der ikke bør ske en Sammenblanding som den her foreslaaede.

Jeg skal altsaa for mit Vedkommende anbefale, at de uden for Betænkningen stilledes Ændringsforslag forkastes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Jeg har med Interesse hørt Motiveringen for de fra kommunistisk Side stillede Ændringsforslag. Det fremgik heraf, at det var Venstres Skyld, at Bestemmelsen med Hensyn til to Trediedeles Majoritet fandtes i Forsorgsloven. Det fremgik ogsaa af den kommunistiske Ordførers Udtalelser, at det var noget, man fra socialistisk Side i adskillige Kommuner havde ønsket at komme bort fra. Ja, vi har jo saa tit faaet Skyld for noget, fordi man fra anden Side vilde dække sig. Jeg tænker, at man gennem Afstemningen her i Dag faar fastslaaet, at Ansvaret for Bibeholdelse af disse Principper ligger paa

et andet Sted. Det leder maaske Tanken hen paa, at det ikke har kostet Venstre nogen Kamp at faa indsat de Bestemmelser i Forsorgsloven, som den nuværende Socialminister har betegnet som ikke værende for strenge, og jeg synes, at Administrationen og det praktiske Liv giver Udtryk for det samme.

Skjerbæk: Over for den af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen givne Begrundelse for Ændringsforslag Nr. 2 uden for Betænkningen vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger.

Ændringsforslaget gaar bl. a. ud paa, at Afgørelser om Fjernelse af Børn fra Hjemmet og lignende skal begrundes over for de paagældende og kan indankes for Domstolene. Jeg vil til dette Forslag gerne sige, at jeg vilde anse det for et stort Tilbageskridt, hvis man vilde indlade sig paa en Ændring i Forsorgsloven i denne Henseende. Jeg kan ikke anse Domstolene for at være egnede Organer til at afgøre Spørgsmaal om, hvorvidt et Barn bør anbringes uden for sit naturlige Hjem. Der skal her tages Hensyn til to forskellige Interesser: Barnets Velfærd og Forældrenes Interesse i at beholde Barnet hjemme. I alle de nordiske Lande har man den samme Ordning, som vi har her: et folkeligt Organ, der er beskikket af de stedlige kommunale Myndigheder til at træffe disse Afgørelser, og jeg kan ikke tænke mig, at en Domstol skulde have bedre Betingelser for at træffe Afgørelse i disse Sager.

Dertil kommer, at saadan som Forslaget foreligger, er det i høj Grad uklart, hvad der menes med det. Hvilke Domstole skulde det være? Skulde man gennemløbe alle Instanser af Domstolene, og skulde det yderligere være saadan, at en Fjernelse maatte opsættes, indtil Afgørelsen fandt Sted ved den sidste Instans inden for Domstolene? I saa Tilfælde tør jeg forsikre det ærede Medlem om, at saa vilde det gaa galt med mange Børn. Vi har mange Tilfælde, hvor der maa skrives ind øjeblikkeligt, fordi Barnet er udsat for en saadan Behandling, at en Fortsættelse af Behandlingen kunde blive skæbnesvanger for Barnet.

Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa, at vi allerede i Forsorgsloven har en Række Sikkerhedsbestemmelser. Der er en Bestemmelse om, at Forældrene skal opfordres til at give Møde, og det er jo ikke saadan, at hvis de ikke møder, taber de al Ret. De har alligevel Adgang til at indanke Sagen, ikke for Amtet, som det ærede Medlem sagde, men for Landsnævnet for Børne-